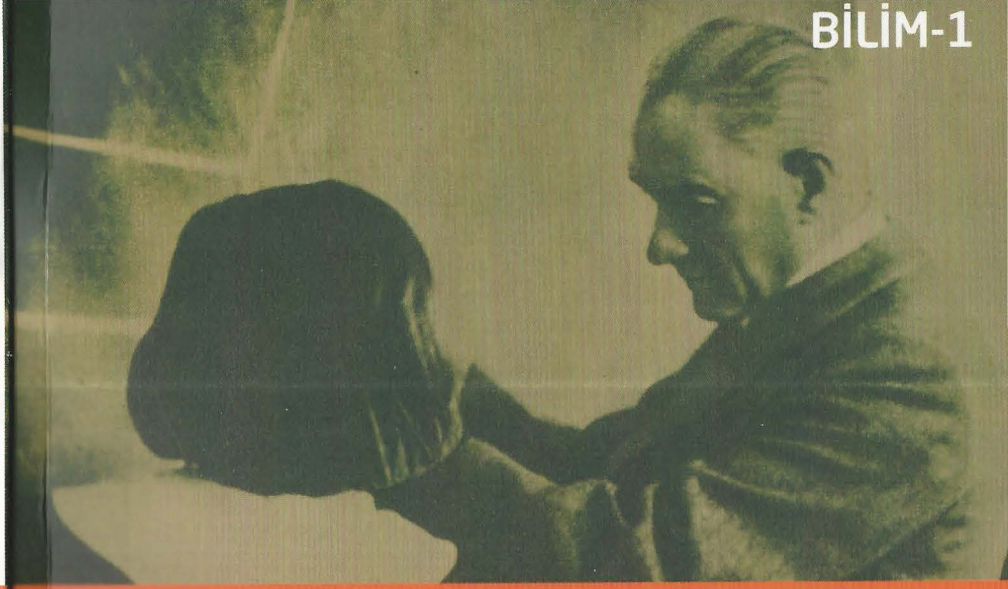
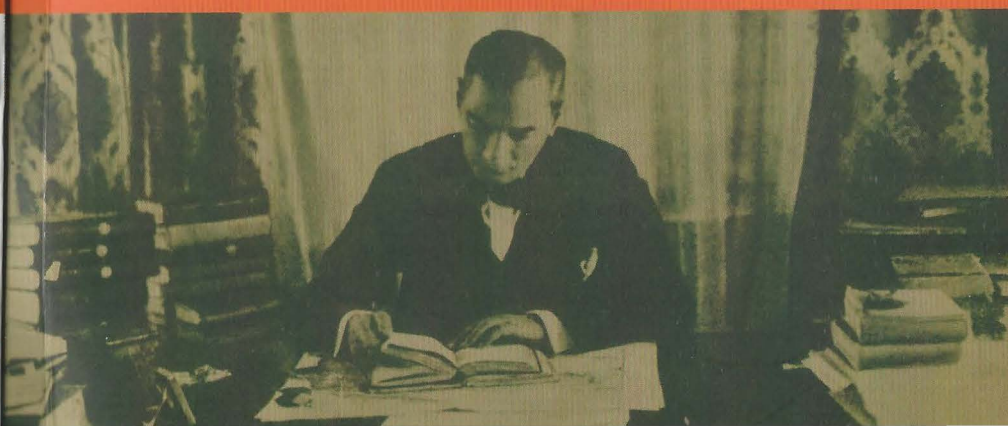
BİLİM-1

Geometri

Mustafa Kemal Atatürk

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

Mustafa Kemal Atatürk
Geometri
1

Genel Yayın: 4875

Mustafa Kemal Atatürk'ün *Geometri* kitabı yayına hazırlanırken Kültür Bakanlığı tarafından 1937 yılında yapılan ilk baskı esas alındı. Dizgisi yeniden yapılmış olmakla birlikte imlasına dokunulmadı. Geometrik şekiller 1937 baskısından olduğu gibi kullanıldı.

Kitabın sonuna, Atatürk'ün bu kitapta kullandığı çağdaş geometri terimlerinin eski Türkçe karşılıklarının yer aldığı sözlükçe eklendi.

BİLİM

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK
GEOMETRİ

© TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI, 2020
Sertifika No: 40077

EDİTÖR
PINAR GÜVEN

GÖRSEL YÖNETMEN
BİROL BAYRAM

GRAFİK TASARIM UYGULAMA
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI

I. BASKI: KÜLTÜR BAKANLIĞI, 1937

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI'NDA
I. BASIM: TEMMUZ 2020, İSTANBUL

ISBN 978-625-405-042-8

BASKI:
DÖRTEL MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
ZAFER MAH. 147. SOKAK 9-13A ESENYURT İSTANBUL
TEL. (0212) 565 11 66
SERTİFİKA NO: 40970

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında gerek metin, gerek görsel malzeme yayınevinden izin alınmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

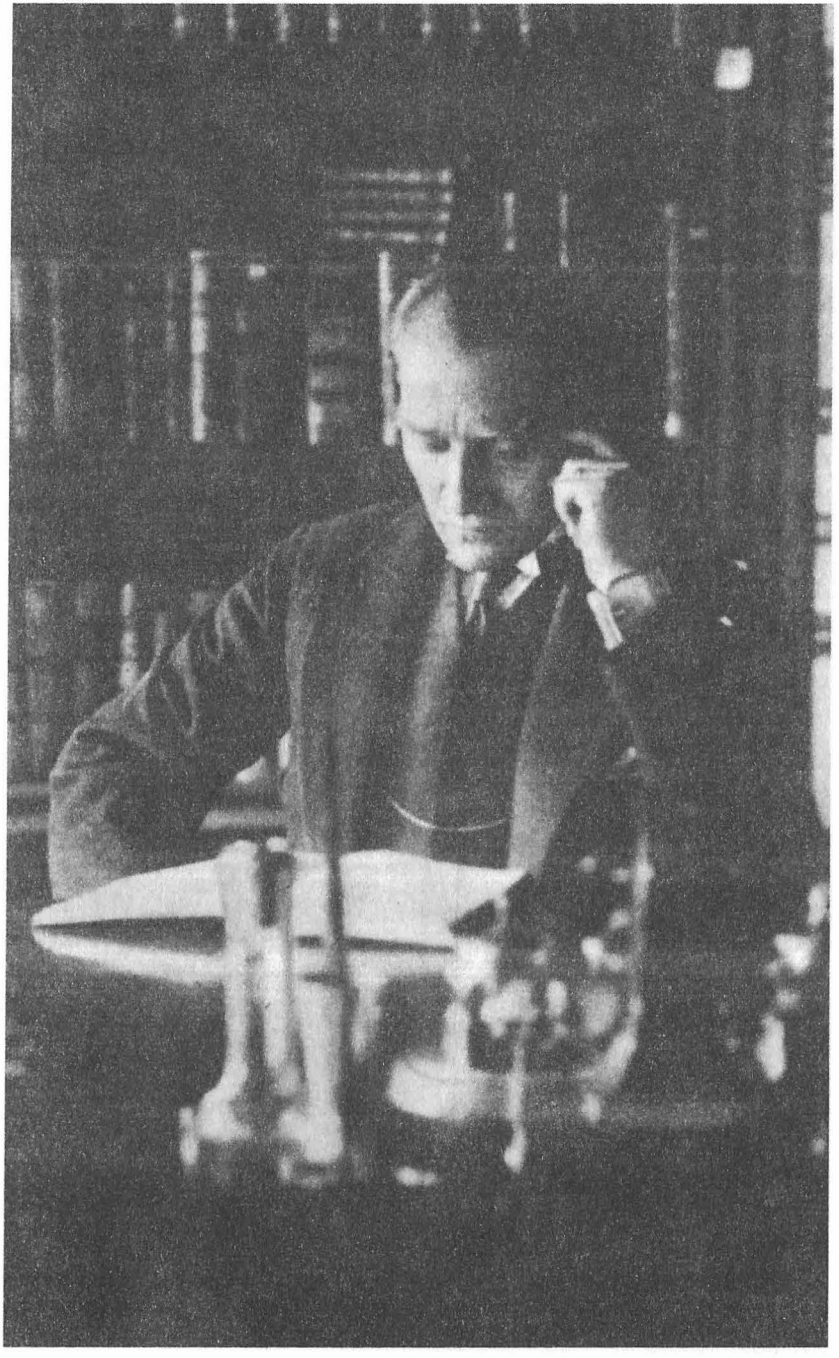
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
İSTİKLAL CADDESİ, MEŞELİK SOKAK NO: 2/4 BEYOĞLU 34433 İSTANBUL
Tel. (0212) 252 39 91
Faks (0212) 252 39 95
www.iskultur.com.tr

BİLİM DİZİSİ: 1

Mustafa Kemal Atatürk

Geometri

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

Türk Dil Devrimi ve Geometride "Terim" Sorunu

Türk Dil Kurumu 1932 yılında kurulmuş ve ilk kurultayını aynı yıl gerçekleştirmişti. Kurumun karşılaştığı sorunlar dizisinin başında dilde kullanılacak terimler geliyordu.

Yazı dilini yabancı sözcüklerden kurtaracak, öğrenmeyi kolaylaştıracak çabaların en büyüğü, yabancı dillerden alınmış olan bilim, fen, sanat, teknik terimlerin Türkçeleştirilmesiydi. Türk çocuğu okula girdiği gün karşısına anasından, babasından duyduğu dille hiçbir ilişiği olmayan yepyeni, bambaşka, yabancı bir dil çıkıyordu. Ülkede okuryazarlığı sınırlayan sakıncalardan biri de buydu. Dil devriminin bir amacı da ülkede okuryazar olmayan kişi bırakmamaktı. Bu hedefe kilitlenebilmenin en kısa yollarından biri Türk eğitim dilinin özleştirilmesiydi. Bilimi kendi öz dilinden türetilmiş terimlerle öğrenmek, okula giden gencin öğrenme sürecini yarı yarıya kolaylaştıracaktı.

Terimleri Türkçeleştirme çabası bir süredir devam ediyordu. Daha önce Dil Kurumu bünyesinde kurulmuş olan Lûgat-Istılah Kolu çalışma programına göre on altı ihtisas bölüğü oluşturul-

muştu. Bölüklerin ilk işi kendi alanlarındaki bilimsel terimleri saptamak, bunun için terimlerin Fransızcaları ile o gün kullanılan Osmanlıcalarını belirlemekti. Gerektiğinde bazı bilim dalları için Greko-Latin kökler ve terimin İngilizcesi, Almancası da göz önünde tutuluyordu. Böylece her bölük tarafından hazırlanan terimler listeler halinde bastırılmış, uzman ve "muallim"lere dağıtılmıştı. Onlardan bu listedeki terimlere öz Türkçe karşılık aramaları ve bulduklarını listelerin boş sütunlarına yazarak bildirmeleri istenmişti.

İkinci Dil Kurultayı'nda bastırılıp dağıtılan terim listelerinin sayısı 1721 sayfadan oluşan 61'i bulmuştu. Bu listelerdeki bilim, fen, sanat, teknik terimlerin sayısı ise 32.302'ydi. Ayrıca askerliğe ait 859 terim de bu listeye eklenmeliydi. Bu arada süreç devam ediyordu. Yeni yeni dökümler geliyordu. Kurultay için basılmış olan terim listelerinin ait oldukları bilim dalları ile her birinde basılan listelerdeki terimlerin sayıları bir cetvel haline getirilmişti. Bölüklerin on iki alanda topladığı terimlerin dökümü şöyleydi: Hayat ilimleri; Yer ilimleri; Gök ilimleri; Riyazî ilimler; Fizikî ilimler; Teknoloji; Tarih; Dil ilimleri; Cemiyet ilimleri; Güzel Sanatlar; Spor; Yollar ve nakil vasıtaları.

Riyazî ilimler altı alt birimden oluşuyordu: Bunlar hesap, hendese, cebir, müsellesat, topografya ve ticari hesaptı ve 1223 terimden oluşuyordu. Terim bakımından en zengin olanı Hayat ilimlerinden Tıp'tı. Toplam 12.123 terim önerilmişti. Ardından Dil ve Edebiyat geliyordu. Dil bilimi için 1540, Edebiyat için 1014 terim önerilmişti. Hukuk alanı da zengindi. Bu alan için 1241 terim derlenmişti. Fizik için 571, Kimya için 513 terim önerilmişti.

Riyazî ilimlerin en geniş terim alanı Topografya oldu. Toplam 288 terimi vardı. Hesap 115, Geometri (hendese) 281, Cebir 317, Trigonometri (müsellesat) 65, Ticarî Hesap ise 157 idi.

Böylece bölüklerin çalışmaları sonucu elden geldiğince kapsayıcı bir liste oluşmuş oluyordu. Bu arada "ıstılah (terim) kadroları" ilk ve orta dereceli eğitim kurumlarında okutulan derslere

ait terimlere öncelik tanınmasını uygun görmüştü. Komisyonlar ikinci çalışma yılında özellikle bu konuya odaklanıyorlardı. Evet birçok güncel terimi Türkçeleştirmek gerekiyordu. "Cemiyet-i Akvam", "mesail-i siyasiyye" yazmayalım derken, öte yandan çocuklarla "müselles mütesaviyül-adlâ" "şiryân-ı sezen" gibi terimlerle ders yapmanın anlamı yoktu. Bu büyük bir çelişki olurdu. Bu nedenle "ıstılah (terim) çalışmaları", "mektep ıstılahları" ve "ihtisas ıstılahları" diye iki takıma ayrılmıştı.

Bu çabaların sonucu okul terimleri arasında olanlardan riyaziyenin hesap, hendese, cebir, müsellesat terimlerinin karşılıkları bölük tarafından gözden geçirilerek, bölük teklifi olmak üzere karara bağlanmıştı. Gramer kolunun hazırladığı gramer terimleri karşılıkları da hazırdı ve Kurultay'a sunulmuştu.

Istılah merkezinden çıkan ıstılah karşılıklarının son olarak Cemiyet'in Umumî Merkez Heyeti'nin onayından geçmesi gerekiyordu. Bu heyet 1933 yılında kurulmuştu. İkinci Türk Dil Kurultayı yeni bir heyet seçmiş, başkanlığına Erzincan mebusu Saffet Bey getirilmişti. Umumî Kâtip Maarif Vekaleti Müfettişi İbrahim Necmi, muhasebecisi ise Aksaray mebusu Besim Atalay'dı. Heyette ayrıca sekiz "kolbaşı" vardı. Bunlar sırasıyla Lengüstik Kolbaşısı Ahmet Cevat, Filolojininki Ali Canib, Etimoloji'ninki Hasan Reşit'ti. Gramer-Sentaks, Lûgat, Istılah, Derleme ve Neşriyat kolbaşıları ise sırasıyla Yakup Kadri, Celâl Sahir, Refet, Naim Hâzım ve İzzet Ulvi beylerdi. Kolbaşıların hepsi aynı zamanda mebustu. Ali Canib ve Hasan Reşit başkan vekilliklerine seçilmişlerdi.

Bu arada Istılah Komisyonu'nun mazbatası Kurultay'ın onayına sunulmuş ve onaylanmıştı. Mazbatada öz Türkçe terimlerin en kısa sürede ve son hızla okul kitaplarına girmesi talep edilecek ve bu hususun Umumî Merkez Heyeti'nce önemle dikkate alınması temenni edilecekti. Mazbatada "bütün ıstılahların öz Türkçe kökler ve eklerle yapılması esasından ayrılmamayı en temelli bir iş olarak kabul etmekte müttefik" olduğu belirtilecek, ancak kesin zorunluluk durumunda Batı'da kullanılan bazı bi-

lim ve teknik terimlerin, yaşayan yabancı dillerden değil, fakat bu dillere temel olan eski dillerdeki fonetiğin Türk dilbilgisine göre belirlenmesi uygun görülmüştü. Bu arada terimler belirlenirken bunların Osmanlı Türkçesindeki karşılıkları ve bilim alanına göre Fransızca, Almanca ya da İngilizceleri de belirtilecekti.

Atatürk, dil çalışmaları sırasında özellikle terim komisyonlarının çalışmalarını dikkatle izliyordu. Komisyonlar ellerinden geldiği kadar taramalardan, derlemelerden, divanlardan, her türlü kaynaktan yararlanarak sayısız terim toplamıştı. Atatürk'ün komisyonların çalışma tarzları hakkında kaygıları da yok değildi. Ama müdahale etmedi. Ancak akşamları sofrasında konuşarak, komisyonlara sağlam ilkeler aşılamaya çalışıyordu. Bu ilkelerin başında Doğu (İslâm-Arap) kültürünün terimlerinin atılması geliyordu. Batı terimlerinin Türkçe karşılıkları aranacaktı. Bulunacak Türkçe karşılık Batı teriminin kavramını anlatabilmeliydi. Batı terimi Türk fonetiğine uygun yazı ile "millileştirilecek", terim artık Türkçe sayılacaktı. Ve kısa sürede ortaokul ve liselerde öğretimde kullanılacaktı.

Atatürk, farklı bilim alanlarında derlenen terimleri denetleyecek durumda değildi. Hazırlanan uzun listeleri gözden geçiremezdi. Buna zamanı yetişmezdi. Yalnız riyaziye komisyonunun terimlerini kendi denetimi altına almıştı. Terimleri birer birer tartışarak Türkçe yazı kurallarıyla belirlenmesine çalışmıştı. Tabii ilk terim "riyaziye"ydi. Komisyonun listesinde bu terime bir karşılık bulunmamıştı. Atatürk komisyona "riyaziyat" teriminin nereden geldiğini, anlamını sormuş, cevap olarak kendisine "riyaziyat"ın "riyazat"tan geldiği, bunun sofuların sıkı perhizi anlamına geldiği söylenmişti. Bunun üzerine Atatürk terimin Batı'daki karşılığını sormuş, kendisine Fransızcada "mathématiques", İngilizcede "mathematics", Almancada "Mathematik" olduğu söylenmişti. Bu kez Batı'daki bu terimlerin anlamını sormuştu. Kendisine "sayılabilen, ölçülebilen şeylerin sayılması, ölçülmesi yollarını araştıran ilimler" anlamına geldiği söylenmişti. Bu cevabı alınca Atatürk kararını vermişti: "Burada sofuların perhizlerinin işi

yoktur. Bu terimin Türkçesi matematik'tir, efendim" sözleriyle görüşmeyi sonlandırmıştı.

Böylece "riyaziye"nin karşılığı "matematik" oldu. Bu arada terimin İtalyancasında Grekçenin "th" sesi basitleştirilerek yalnız "t" harfi kullanılıyordu. Bu ilke, terimin Türkçesine de uygulandı. Birçok Batı dilindeki "th"ın yerini sadece "t" harfi aldı ve terim Türkçede "matematik" oldu.

Ardından sekseni aşkın terimin Türkçeleri bulundu. Hendesenin karşılığı yine Batı'dan alınarak geometri oldu. Keza aritmetik alındı. Teorem, küp, kübik, piramit, silindir, elips, hiperbol, parabol, grafik vs art arda Türkçeye geçti. Bu arada tüm bu terimler için Türkçenin fonetiği ve morfolojisi uyarlandı. Fransızcadaki "que", İngilizcedeki "c", "al" ekleri Türkçede "k" ile karşılandı. "Mathematique", "arithmetique" sırasıyla matematik, aritmetik oldu. Üç Avrupa dilinde Grekçeden alınan "th" ve "ph" harf ikizleri yerine İtalyancada olduğu gibi tek "t" ve "f" harfleri alındı. Sona gelen dişil (feminin) ekleri, Türkçede cins belgisi olmadığından Türkçe şekillerinden atıldı. Bu tür alıntılar ülke insanının Avrupa dillerinde yazılmış kitapları okumasında da büyük bir kolaylık sağlayacaktı.

Atatürk, terim komisyonlarının Türkçe karşılıklar arama girişimlerini engellememişti. Komisyon özleştirme ruhu ile çalışarak birçok matematik terimine karşılık bulmuştu. Açı, geniş açı, dar açı, yüzey, dikey, uzay, ikiyüzeyli açı, üçgen, beşgen, yay, kapak, eşkenar, ikizkenar, birim, birey vs vs.

Aslında geometri terimlerinin gerçek mimarı Atatürk'tü. Atatürk'ün geometri terimleri arayış sürecine bildiği Fransızcanın önemli katkısı oldu. 1936 sonbaharında bir gün Türk Dil Kurumu başuzmanlarından Agop Martayan Dilâçar'ı, Özel Kalem Müdürü Süreyya Anderiman'ı yanına katarak Beyoğlu'nda Hachette Kitabevi'ne göndermiş, uygun gördükleri Fransızca geometri kitaplarından birer adet aldırtmıştı. Ardından Agop Martayan'la geometri kitabının genel tasarısını çizdi ve III. Türk Dil Kurultayı'nın ardından 1936-1937 yılı kış aylarında *Geometri*

kitabını Dolmabahçe Sarayı'nda kendi eliyle yazdı. Kitap "geometri" öğretenlerle, bu konuda kitap yazacaklara rehber olacaktı. O sırada adı Maarif Vekâleti'nden Kültür Bakanlığı'na döndürülmüş olan bakanlıkça basıldı. Kitabın üzerinde Atatürk'ün adı yoktu. Fakat kitabın ruhu Atatürk'ten çıkmış olduğunu apaçık gösteriyordu.

Geometri, eski terimiyle hendese, eğitimde önemli bir yer işgal etmesine karşın Osmanlıca terimleri son derece ağdalı ve çapraşıktı. 20'li yıllarda Arapça ve Farsça okul programlarından kaldırılmış, ancak Arapça üzerine kurulmuş olan terimler ders kitaplarında kalmıştı. Örnek vermek gerekirse "müselles-i mütesâviy'ül-adlâ" "eşkener üçgen" anlamına geliyordu. "Müselles-i muhtelifül-adlâ'" çeşitkenar üçgendi. "Müselles-i mütesâvi-s-sâkayn" ikizkenar üçgendi. Bu Osmanlıca terimleri öğrencinin akılda tutması, öğrenmesi hemen hemen olanaksızdı. Atatürk terim bulmakta dehaydı. Nitekim 44 sayfalık küçük geometri kitabında yer alan boyut, uzay, yüzey, düzey, çap, yarıçap, kesek, kesit, yay, çember, teğet, açı, açıortay, içters açı, dışters açı, taban, eğik, kırık, çekül, yatay, düşey, dikey, yöndeş, konum, üçgen, dörtgen, beşgen, köşegen, eşkenar, ikizkenar, paralelkenar, yanal, yamuk, artı, eksi, çarpı, bölü, eşit, toplam, oran, orantı, türev, alan, varsayı, gerekçe gibi terimler Atatürk'ün pratik zekâsının ürünleriydi.

Atatürk'ün *Geometri* kitabı 1937'de basılmıştı. Kitap 1971'de Türk Dil Kurumu tarafından tekrar yayınlandı. Bu kez Agop Martayan Dilâçar'dan kitaba bir önsöz istenmişti. *Geometri* kitabının serüvenini bu önsözde anlatan Dilâçar son satırlarında önemli bir soruna, Güneş-Dil Teorisi'ne yer veriyordu. Atatürk'e birçok eleştiri yöneltilen bu konuya, bu vesileyle Dilâçar açıklık getirmeyi görev bilmişti. Önsözün son satırları şöyleydi:

"Bu kitap başka bir önemli gerçeği de tanıtlamaktadır. Atatürk, III. Türk Dil Kurultayı'nda bir 'dil felsefesi kuramı' olarak Güneş-Dil Teorisi'ni ortaya koydu. Kimi çevreler bunu, Türkçeyi arıtma çığırından Osmanlıcacılığa geri dönüş için Atatürk'ün

yaptığı bir 'manevra' sandılar. Bu kitap bu sanının yanlış olduğunu kesin olarak ortaya çıkarmaktadır. Eğer bu sanı doğru olsaydı, III. Kurultay'dan hemen sonra yazdığı bu yapıtında, Atatürk, koyu Türkçeciliği bırakır, Osmanlıcada kullanılagelmekte olan terimleri Güneş-Dil Teorisi'ne göre birer birer çözümler, bunların öz Türkçe olduğunu 'tanıtlar' ve bu zahmetlere girmezdi. Atatürk bu nitelikte bir önder değil, içten, özden, yüreği açık bir Ata idi; kılıcı ile ulusunu kurtaran, kalemi ile de onu yükselten..."

Zafer Toprak

BULDURU

Başlangıç tarifler 3

I. KISIM

I. Çeşit çizgiler 5
II. Çember 5
III. Paralel 8
IV. Açı 8
V. Poligonlar 17
VI. Üçgenler 19
VII. Dörtgenler 21
VIII. Düzgün poligonlar 23

II. KISIM

I. Poligonlar 27
II. Dayire 32
III. Dikeyin çap karesi 34
IV. İmsiy 36
V. İmsel şekillerin çevreleri ile alanları arasında oran 39

III. KISIM

I. Silindir ve pürüzma 43
II. Koni ve piramit 46
III. Yüre 49

GEOMETRİ

BAŞLANGIÇ TARİFLER

1. Canlı veya cansız, yaradılmış veya yapılmış her şey bir "**Cisim**"dir.

Misal: İnsan, hayvan, ağaç, toprak, (su, ay), taş, masa, sıra, iskemle, kitap, kalem, kâğıt.

2. Cisimde üç "**Boyut**" yahut "**Direget**" vardır: Uzunluk, genişlik ve yükseklik.

Cisimlerde yükseklik olduğu gibi derinlik te vardır.

Misal: Minarede yükseklik vardır. Kuyuda derinlik vardır.

Cisimlerde bazan genişliğe, kalınlık ta derler:

Duvarın genişliği dendiği gibi, duvarın kalınlığı da denir.

3. Bir cismin "**Uzay**" içinde doldurduğu açıklığa o cismin "**Hacım**"ı denir.

Misal: Bir rafta yanyana dizilmiş olan bir kaç kitabın ortasından birini çektiğimiz zaman, o kitaplar arasında kalan açıklığa, çektiğimiz kitabın "Hacım"ı denir.

4. Üç boyutlu her uzam, bir "**Hacım**"dır.

5. İki boyutlu uzam'a, "**Yüzey**" denir.

Misal: Denizin yüzeyinde yürünmez.

6. "**Çizgi**", yalnız bir boyutlu uzamdır.

7. Üç boyuttan hiç biri kendinde olmıyan varlık, bir "**Nokta**"dır.

8. "**Geometri**", çizgilerin, yüzeylerin ve hacimlerin belli bir ölçü ile genliklerini ölçmeyi öğreten bir ilimdir.

I. KISIM

I. ÇEŞİT ÇİZGİLER

9. "**Doğru çizgi**" veya "**Doğru**" bir noktadan diğer bir noktaya olan en kısa yoldur. İyice gerilmiş bir iplik, doğru çizgiyi güzelce anlatır.

10. "**Düzey**" öyle bir yüzeye denir ki, onun üzerinde her yönde doğru çizgiler çizilebilir.

Misal: Bir kara tahtanın yüzeyi, bir düzeydir.

11. Hiç bir parçası düz olmayan yüzeye, "**Eğri yüzey**" denir.

Misal: Bir yumurtanın yüzeyi gibi.

12. "**Kırık çizgi**", bir çok doğru çizgilerin birleşmesidir.

13. "**Eğri çizgi**" veya "**Eğri**" hiç bir parçası doğru olmıyan çizgidir.

Misal: Bir ipliği iki noktasından tutup gevşek bırakırsanız onun gösterdiği çizgi, eğri çizgidir.

14. Eğri çizgilerin en önemlisi "**Çember**"dir.

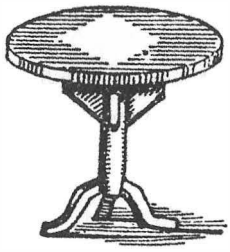
II. ÇEMBER

15. "**Çember**", düzey üzerinde öyle bir kapalı eğridir ki üzerindeki her nokta, onun içinde bulunan ve merkez denilen bir noktadan aynı uzaklıktadır.

16. Çemberin kapadığı düzeye "**Dayire**" denir. Çember yerine bir çok defalar dayire dendiği de olur.

Dayire gibi olan şeylere "Tekerlek" te denir.

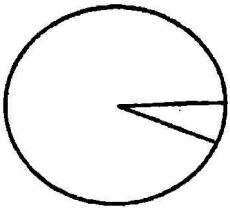
Misal: Bu odada tekerlek bir masa vardır.

Şekil: 1

17. "Yay", çemberin herhangi bir parçasıdır.

18. Çember, 360 eşit parçaya ayrılır. Bunlardan her birine "Derece" denir.

Şekil: 2

Her derece dahi 60 eşit parçaya ayrılır. Bunların her birine "Dakka" denir.

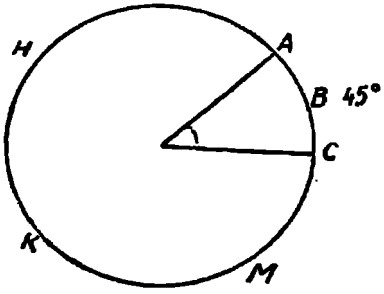
Dakka da 60 eşit parçaya ayrılır. Bunların da her birine "Saniye" denir.

Dereceyi göstermek için, dereceyi bildiren rakamın sağ üstüne küçük bir sıfır konur. Dakka, rakamının sağ üstüne, sağdan sola eyik küçük bir çizgi ile ve saniye de, böyle yanyana konmuş iki çizgi ile gösterilir.

Misal: 54 derece, 45 dakka, 18 saniye şöyle yazılır:

$54°\quad 45'\quad 18''$

19. Bir yayı ölçmek için, –bir parçası olduğu– çemberin kaç derecesini kapladığı araştırılır.

Şekil: 3

Misal: ABC yayı AHKMCBA çemberinin bir parçasıdır. Çemberde 360° vardır. ABC yayı, bu çemberin yalnız 45°sini kapsadığından ona 45°lik bir yay denir.

20. Çember ve dayire ile ilgili olan çizgiler şunlardır:

A) **"Çap"**, dayirenin merkezinden geçerek çemberin iki noktasına ulaşan bir doğru çizgidir.

B) **"Yarıçap"**, merkezi, çemberin bir noktasına bağlıyan bir doğru çizgidir.

C) **"Yay"**, çemberin herhangi bir parçasıdır.

D) **"Kiriş"**, yayın uçlarını birleştiren doğru çizgidir.

E) **"Ok"**, yayın ortasını, kirişin ortasına bağlıyan bir doğru çizgidir.

F) **"Kesek"**, dayireyi herhangi iki parçaya ayıran bir doğru çizgidir.

G) **"Değme"**, bir çizginin, çemberin herhangi bir noktasına değmesine denir. O noktaya, **"Değme noktası"**, değen çizgiye de, **"Teğet"** derler.

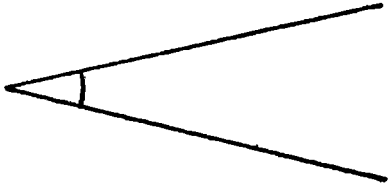
III. PARALEL

21. "**Paralel çizgiler**" veya "**paraleller**", bir düzeyde, ne kadar uzatılırsa uzatılsın, birbirini kesmeden yanyana ve beraber giden doğru çizgilere denir.

Misal: Bir kitap yaprağının karşılıklı kenarları, doğru çizgilerdir. Bunları, bulundukları yaprak düzeyince ne kadar uzatırsak uzatalım, bunlar birbirini kesmezler, işte bu iki çizgi paraleldir.

IV. AÇI

22. Bir "**Açı**", bir noktadan ayrılan iki doğru çizgi arasındaki açıklıktır.

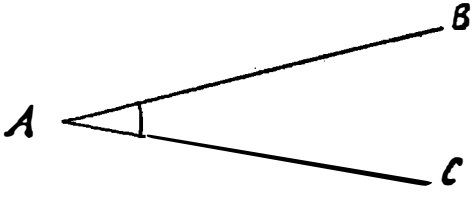
Şekil: 4

Bu çizgilere o açının "**Kenar**"ları denir.

Bir açının kenarlarının başladığı noktaya, o açının "**Köşe**"si denir.

23. Bir açı, kenarlarındaki üç harfle gösterilir ve açının köşesindeki harf, ortaya gelmek üzere okunur.

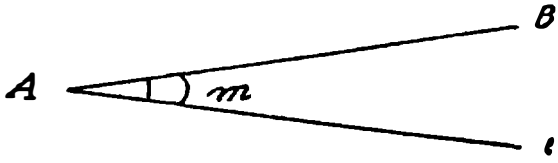
Misal: BAC açısı

Şekil: 5

Bir açı, hususiyle yalnız olduğu vakit, köşesinin harfile, veyahut köşesine yakın olarak açının içine konulan bir küçük harfle de gösterilir.

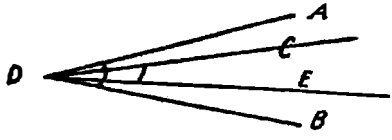
Misal: Ayırt edilmeksizin BAC açısına, **A açısı** veya **m açısı** da denir.

Şekil: 6

24. Bir açının büyüklüğü, kenarlarının uzunluğuna değil, ancak kenarlarının arasındaki açıklığa bağlıdır.

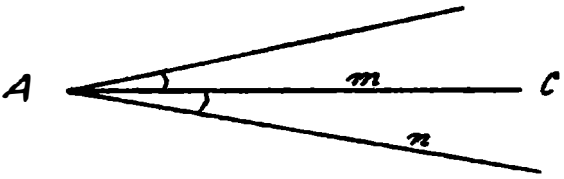
Misal: ADB açısının kenarları CDE açısının kenarlarından küçüktür, fakat açıklığı onunkinden büyüktür.

Şekil: 7

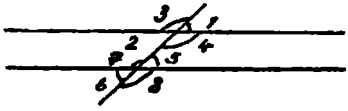
25. Köşeleri ve bir kenarları aynı olan ve diğer kenarları bu ortak kenarın iki yanında bulunan iki açıya **"bitişik açılar"** denir.

Misal: m ve n açıları iki bitişik açıdır. Bunların köşeleri A ve AC kenarları birdir.

Şekil: 8

Paralel iki doğru çizgi, herhangi bir doğru çizgi ile kesildiği zaman, dört çeşit açı meydana gelir.

Şekil: 9

26. Tersaçı: Köşeleri bir ve biribirinin tersi olan açılardır.

Misal: (Şekil: 9)da görüldüğü gibi 1 ve 2; 3 ve 4 açıları, köşeleri A olan "tersaçılar"dır. A noktası etrafındaki 5 ve 6; 7 ve 8 açıları da tersaçılardır.

27. İç tersaçı: Paralel çizgilerin içinde olan ve keseğin bir tarafında bulunmıyan ve yanyana olmıyan açılar "İç tersaçılar"dır.

Misal: 2 ve 5; 4 ve 7 açıları, iç tersaçılardır.

28. Dış tersaçı: Paralel çizgilerin başında olan ve keseğin bir tarafında bulunmıyan ve yanyana olmıyan açılar "Dış tersaçılar"dır.

Misal: 1 ve 6; 3 ve 8 açıları, dış tersaçılardır.

29. Yöndeş açı: Ortayları aynı yönde biribirine paralel olan açılara "Yöndeş açılar" denir.

Misal: 1 ve 5; 3 ve 7; 4 ve 8; 2 ve 6 açıları yöndeş açılardır.

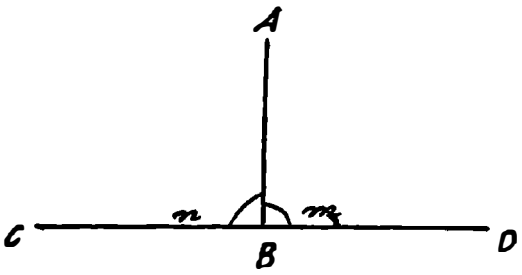
İhtar 1: İki paralel çizgi ile kesek arasında meydana gelen açıların sayısı, (Şekil: 9)da görüldüğü gibi, sekizdir.

2: Ters açılar eşittir. İç tersaçılar eşittir. Dış tersaçılar eşittir. Yöndeş açılar eşittir.

DOĞRU ÇİZGİNİN TÜRLÜ DURUMLARI

30. Bir doğru çizgi, başka bir doğru çizgiye "dikey"dir. Eğer onun öteki çizgi ile yaptığı bitişik açılar eşit iseler.

Misal: AB doğru çizgisi, CD doğru çizgisine dikeydir. Çünkü m ve n açıları eşittirler.

Şekil: 10

31. Bir doğru çizginin başka bir doğru çizgi ile yaptığı bitişik açılar eşit olmazsa, o doğru çizgi, öbür çizgiye göre, "eğik çizgi" veya "eğik"tir.

Misal: m ve n açıları eşit olmadıklarından AB doğru çizgisi CD ye eğiktir.

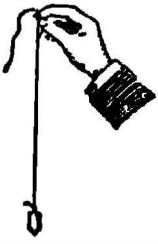

Şekil: 11

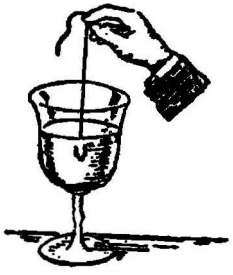
32. "Yatay çizgi", durgun suyun düzeyince uzanan bir doğru çizgidir.

33. Yüksekten yere düşen ağır bir cismin çizdiği düşünülen çizgiye, "düşey çizgi" denir. Düşey çizgiyi göstermek için kullanılan alet "çekül"dür.

Çekül, uçlarından birinde ağır bir cisim bağlı olan iptir.

Şekil: 12
Çekül

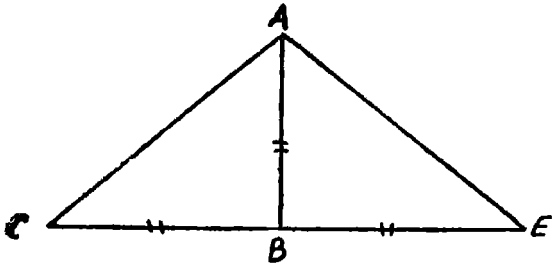

Şekil: 13
Yatay ve düşey

Çekülün bir tarafından tutulur ve ağır cismin bağlı olan tarafı bırakılırsa, bu ağır cisim aşağı doğru çekilir ve bu ağır cismin bağlı olduğu ipin gösterdiği çizgi, düşey çizgidir.

İhtar: Düşey, yataya dikeydir.

34. Prensip: I [*] – Bir doğru çizginin dışındaki bir noktadan o doğru çizgiye bir dikey ve bir çok eğikler indirilirse:

Şekil: 14

1) Dikey, bütün eğiklerden daha kısadır. Başka türlü söyliyelim: Dikey, bir nokta ile bir doğru çizgi arasında en kısa yolu gösterir.

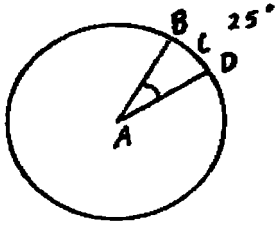
Misal: AB dikeyi, AE ve AC eyik çizgilerinden daha kısadır.

2) Dikeyin ayağından, eşit uzaklıkta olan iki eğik çizgi eşittirler.

35. Açıların ölçüsü: Bir açının iki kenarının biribirine eğilimi, yani bir açının ölçüsü, o açının köşesi merkez olarak çizilen yayın, açının iki kenarı arasında kalan parçasının dereceleri sayısını aramakla bulunur.

Misal: 25°lik açı demek, kenarları 25 derecelik bir yayı kapsıyan açı demektir.

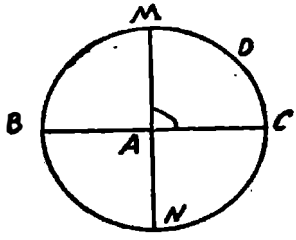
[*] Geometride teorem adıyla bilinen gerçekliklere **"Prensip"** adını veriyoruz.

Şekil: 15

36. **Türlü çeşit açılar:** Bir dikey açı, kenarları biribirine dikey olan açıdır. Dikey açı, köşesi merkez olarak çizilen çemberin dörtte birini kapsar ve ölçüsü 90°dir.

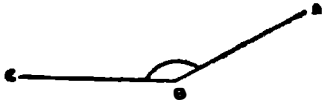
Misal: MAC dikey açısının kenarları biribirine dikeydir ve bu dikey açı, köşesi A merkez olarak çizilen çemberin dörtte birini kapsar. Çemberde 360° olduğundan onun dörtte biri olan MDC yayında 90° vardır. Bu suretle MAC açısında da 90° var demektir.

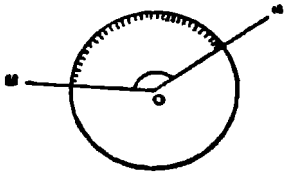
Şekil: 16

37. Dikey açıdan büyük her açıya, "**Oput açı**" denir. Onun ölçüsü 90°den fazladır.

Misal: ABC ve MN açıları Oput açılardır ve bunların ölçüleri 90°den büyüktür.

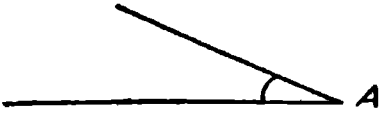
Şekil: 17

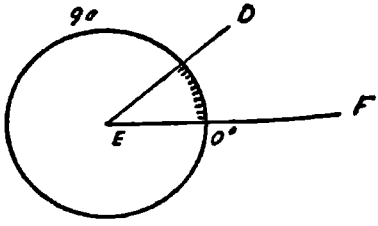
Şekil: 18

38. Dikey açıdan eksik olan her açı "**dar açı**"dır. Onun ölçüsü 90°den eksiktir.

Misal: A ve DEF açıları dar açılardır.

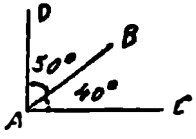
Şekil: 19

Şekil: 20

39. İki açının toplamı bir dikey açıya veyahut 90°ye eşit olursa, o açılara, "**Tümey açılar**" denir.

Misal: 50° olan DAB açısı ile 40° olan BAC açısı tümey açılardır. Çünkü onlar biribirini, bir tüm olan 90°ye tümleyen açılardır.

Şekil: 21

40. Bir açının "**Tümey**"i, onun değerini 90°den çıkarmakla bulunur.

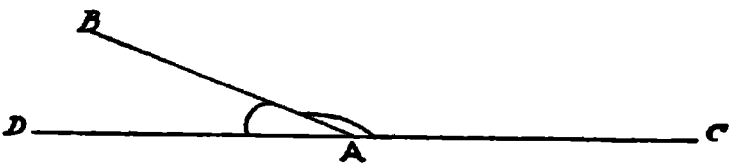
Misal: 40°lik bir açının tümeyini bulmak için onu 90°den çıkarırız.

$$90° - 40° = 50°$$

Bu 50°lik açı, 40°lik açının tümeyidir.

41. İki açının toplamı, iki dikey açıya veyahut 180°ye eşit olursa o açılara, "**Bütey açılar**" denir.

Misal: 75°lik ve 105°lik açılar biribirinin büteyidirler. Çünkü bunların biri diğerini, bir bütün olan 180°ye bütünliyen açılardır.

Şekil: 22

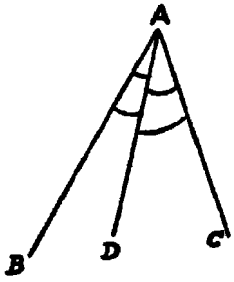
42. Bir açının "**Bütey**"i, o açının değerini 180°den çıkarmakla bulunur.

Misal: 75°lik bir açının büteyini bulmak için onu 180°den çıkarırız:

$$180° - 75° = 105°$$

43. Bir açının "**Açıortay**"ı o açının tam ortasından geçerek onu iki eşit parçaya ayıran doğru çizgidir.

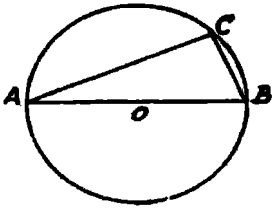
Misal: AD doğru çizgisi, BAC açısının açıortayı olur, eğer BAD ve DAC açıları eşit iseler.

Şekil: 23

44. Prensip: II – Köşesi çemberin üzerinde olan ve kenarları çapın iki ucuna ulaşan bir açı, dikey açıdır.

Misal: ACB açısı, bir dikey açıdır.

Şekil: 24

V. POLİGONLAR

45. Bol, yani bir çok kenarlarla çitlenmiş olan bir düzey parçasına **"Poligon"** denir.

"Üçgen", üç kenarlı bir poligondur.

"Dörtgen", dört kenarlı bir poligondur.

"Beşgen", beş kenarlı bir poligondur.

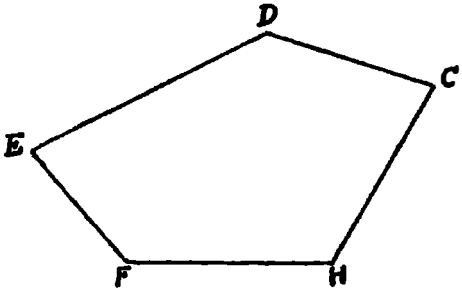
"**Altıgen**", altı kenarlı bir poligondur.

"**Yedigen**", yedi kenarlı bir poligondur.

"**Sekizgen**", sekiz kenarlı bir poligondur, vb.

46. Bir poligonun "çevre"si, onu çevreliyen kırık çizgidir.

Misal: CDEFH kırık çizgisi, (Şekil: 25)teki poligonun çevresidir.

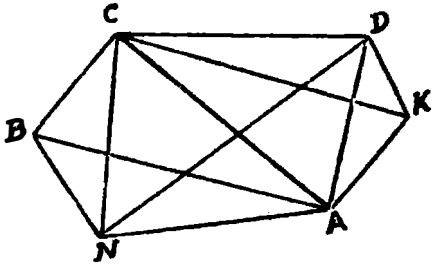

Şekil: 25

Dayirenin çevresi çemberdir.

47. Bir poligonun "**Köşegen**"i, o poligonun yanyana olmıyan köşelerini birleştiren doğru çizgilerdir.

Misal: AB, AC ve AD çizgileri ANBCDK poligonunun köşegenleridir.

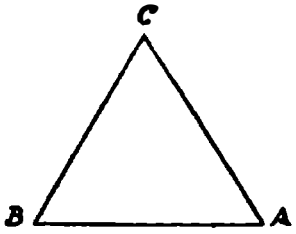
Şekil: 26

VI. ÜÇGENLER

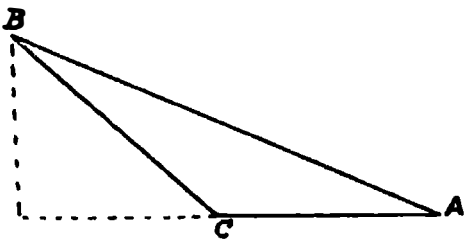
48. "Üçgen", kendi kenarları olan üç doğru çizgi ile çitlenmiş bir düzey parçasıdır.

Misal: ABC şekli bir üçgendir (Şekil: 27).

49. Bir üçgenin "**taban**"ı, onun üzerinde durduğu düşünülen kenarlarından herhangi biridir.

Şekil: 27

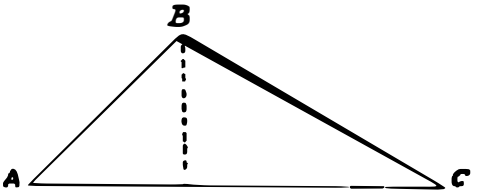
Şekil: 28

50. Bir üçgenin tepesi, tabanının karşısında bulunan açının köşesidir.

51. Bir üçgenin yüksekliği, tepesinden tabanına veyahut tabanının uzantısına indirilen dikeydir.

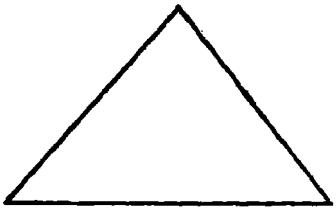
Misal: ABC üçgeninde yükseklik, tabanın uzantısı üzerine düşer (Şekil: 28 ve 29).

52. "Eşkenar üçgen", üç kenarı birbirine eşit olan üçgendir. Böyle bir üçgenin üç açısı da eşittir.

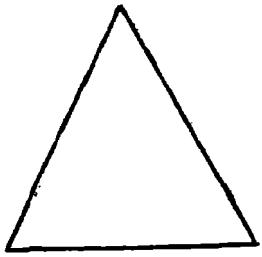

Şekil: 29

53. "**İkizkenar üçgen**", iki kenarı eşit olan üçgendir. Böyle bir üçgenin iki açısı da eşittir. Eşit olan açılar, eşit kenarların karşısında bulunur.

Şekil: 30

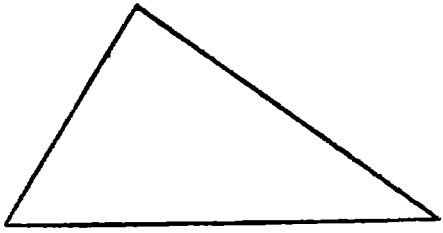

Şekil: 31

54. Kenarlarının ve açılarının hiç biri eşit olmıyan üçgene "**çeşitkenar üçgen**" denir.

55. "Dikey **üçgen**", bir açısı dikey olan üçgendir.

Bir dikey üçgende, dikey açı karşısında bulunan kenara "**dikeyin çapı**" denir.

Şekil: 32

56. Bir üçgenin bir açısı oput olursa ona "**oput üçgen**" derler.

57. Bir üçgenin bütün açıları dar olursa, o üçgene "**dar üçgen**" denir.

Prensip: III – Bir üçgenin üç açısının toplamı, iki dikey açıya veyahut 180°ye eşittir.

58. Netice: I – Bir dikey üçgende iki dar açı biribirinin tümeyidir.

Misal: Bir dikey üçgenin dar açılarının biri 36° olursa, onun diğer dar açısı: 90° – 36° = 54° olur.

59. Netice: II – Bir dikey üçgenin iki kenarı eşit olursa, onun dar açılarının her biri 45°dir.

60. Netice: III – Bütün üçgenlerde herhangi bir açı, diğer iki açı toplamının büteyidir.

Misal: Eğer bir üçgende, onun açılarından biri 72° olursa diğer iki açısının toplamı: 180° – 72° = 108° olur.

VII. DÖRTGENLER

61. Dörtgen, dört kenarlı bir poligondur.

62. Özel adı olan dörtgenler şunlardır:

Paralelkenar

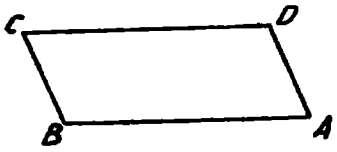
Dikey dörtgen

Eşkenar dörtgen

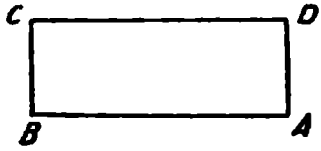
Kare

Yamuk

63. "**Paralelkenar**", karşılıklı kenarları paralel olan dörtgendir.

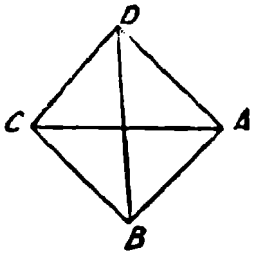
Şekil: 33

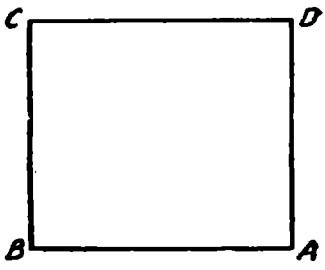
Şekil: 34

64. "**Dikey dörtgen**", bütün açıları dikey açı olan dörtgendir.

65. "**Eşkenar dörtgen**", bütün kenarları eşit olan dörtgendir.

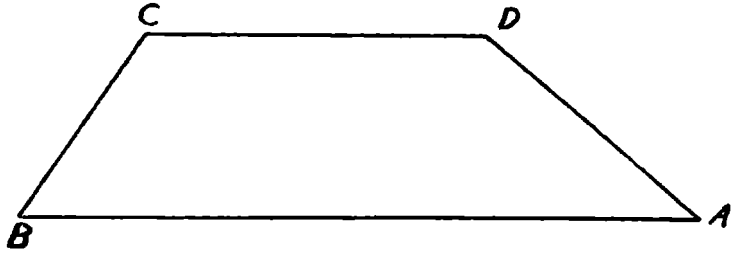

Şekil: 35

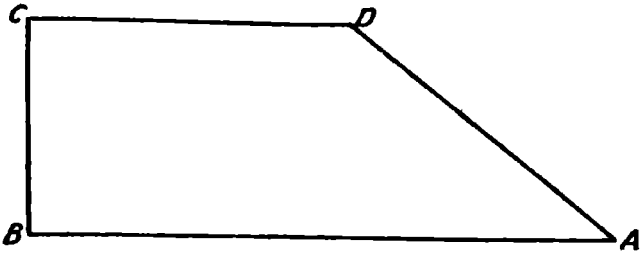
Şekil: 36

66. "Kare", kenarları ve açıları eşit olan dörtgendir. Başka türlü anlatalım: Kare bir kenarı ve bir açısı aynen diğer kenarları ve açıları olmak üzere kararlaşmış olan bir dörtgen düzeydir. (Şekil: 36)

Şekil: 37

67. "Yamuk", yalnız iki kenarı paralel olan dörtgendir. Bu paralel kenarlar, yamuğun tabanlarıdır.

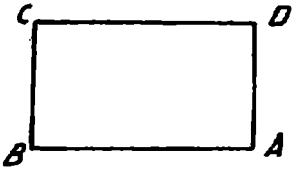
Şekil: 38

68. "Dikey yamuk", iki açısı dikey açı olan yamuktur.

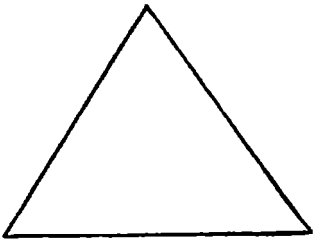
69. "İkizkenar yamuk", paralel olmıyan kenarları eşit olan yamuktur.

VIII. DÜZGÜN POLİGONLAR

70. "Düzgün" poligon, bütün kenarları ve bütün açıları eşit olan bir poligondur.

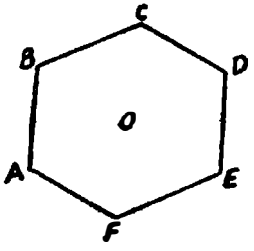
Şekil: 39

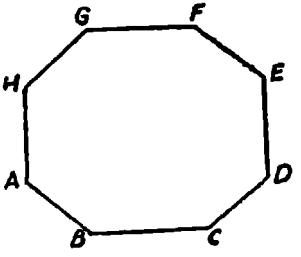
Şekil: 40

Eşitkenar üçgen ve kare, düzgün poligonlardır.

Düzgün poligonlar, düzgün olmıyan poligonlar gibi, kenarlarının sayısınca isim alırlar.

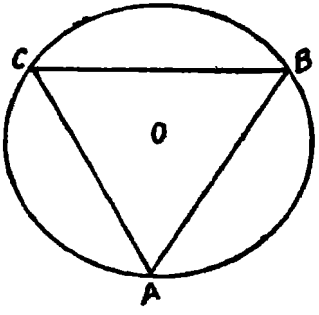
Şekil: 41

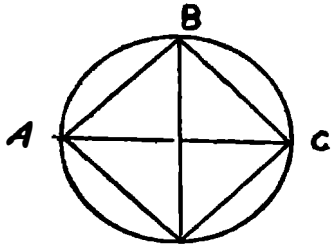
Şekil: 42

71. Çember, pek çok kenarlı düzgün bir poligon olarak düşünülebilir.

72. Bütün köşeleri aynı çemberin üzerinde bulunan bir poligona, "**içpoligon**" denir.

Şekil: 43

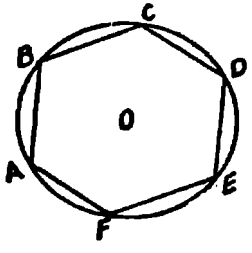

Şekil: 44

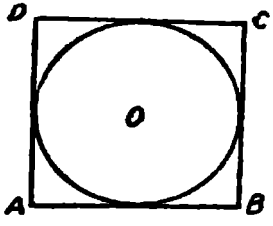
73. Bütün kenarları aynı çembere teğet olan poligona "**dışpoligon**" denir.

74. Bir poligonun açıları, komşu kenarlarının birleştikleri noktalardaki açılardır.

Bir düzgün poligonun merkezi, aynı zamanda iç dayirenin ve dış dayirenin de merkezleri olan noktalardır.

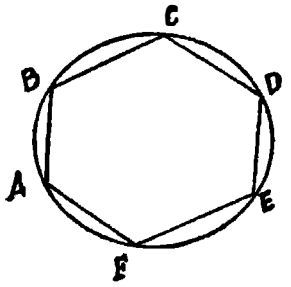
Şekil: 45

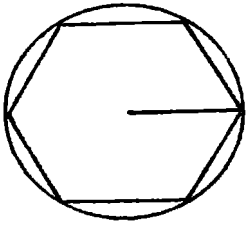
Şekil: 46

75. Bir düzgün poligonun dış yarıçapı, poligonun merkezinden, açılarından birinin köşesine çekilen doğru çizgidir; bu doğru çizgi, aynı zamanda dış dayirenin de yarıçapıdır.

76. Bir düzgün poligonun iç yarıçapı, poligonun merkezinden kenarlarından birine çekilen dikeydir; bu dikey aynı zamanda iç dayirenin de yarıçapıdır.

Şekil: 47

Şekil: 48

77. **Prensip: IV – Düzgün altıgenin kenarı dış dayirenin yarıçapına eşittir.**

78. **Prensip: V – Bir poligonun kenarlarının sayısı ile açılarının toplamı arasındaki ilgi şöyledir: Poligonun kenarları sayısından 2 çıkarıldıktan sonra kalan sayı kadar iki dikey açı, o poligonun bütün açılarının toplamına eşit olur.**

79. **Prensip: VI – Bir kirişin ortasından yükseltilen dikey, dayirenin merkezinden ve yayın ortasından geçer.**

II. KISIM

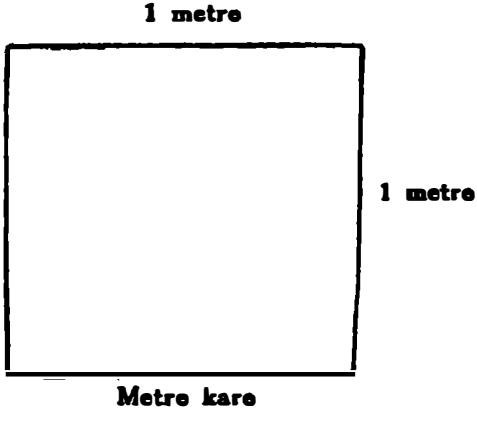
DÜZEYLERİN ÖLÇÜLMESİ

I. POLİGONLAR

80. Yüzey: İki boyutlu olarak, yayıldığı, genişlediği düşünülen bir uzamdır. Bu boyutlar uzunluk ve genişliktir.

81. Bir yüzey değerini ölçmek için, o yüzey, birim olmak üzere seçilmiş bir yüzey ile oranlanır. Yüzey birimi, genel olarak, "**metre kare**"dir.

Metre kare, her kenarı bir metre olan karedir.

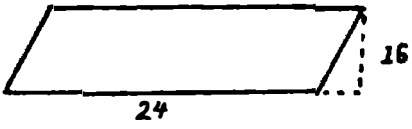
Şekil: 49

82. Dikey dörtgen: Dikey dörtgenin alanı tabanı ile yüksekliğinin çarparığına eşittir.

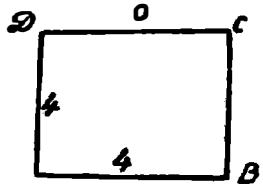
Misal: Tabanı 6 metre ve yüksekliği 3 metre olan bir dikey dörtgen düşünelim. Onun tabanı olan 6 metreyi, yüksekliği olan 3 metre ile çarparsak elde edeceğimiz 18 metre kare, bu dikey dörtgenin alanı olur.

83. Paralelkenar: Paralelkenarın alanı, tabanı ile yüksekliğinin çarparığına eşittir.

Misal: Tabanı 24 metre ve yüksekliği 16 metre olan bir paralelkenar düşünelim. 24 ile 16nın çarparığı olan 384 metre kare, bu paralelkenarın alanıdır.

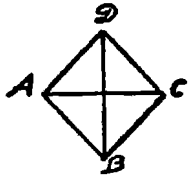
Şekil: 50

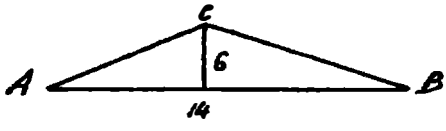
Şekil: 51

84. Kare: Karenin alanı, bir kenarının kendisi ile olan çarparığına eşittir.

Misal: Kenarı 4 metre olan bir kare düşünelim 4 ü 4 ile çarparız. Elde edeceğimiz 16 metre kare, bu karenin alanı olur.

Şekil: 52

Şekil: 53

85. **Eşkenar dörtgen:** Eşkenar dörtgenin alanı onun iki köşegeninin çarparığının yarısına eşittir.

Misal: Köşegenleri 10 metre ve 6 metre uzunluğunda bulunan bir eşkenar dörtgende 10 un 6 ile çarparığı olan 60 ın yarısı alınırsa elde edilen 30 metre kare bu eşkenar dörtgenin alanı olur.

86. **Üçgen:** Bir üçgenin alanı tabanı ile yarı yüksekliğinin çarparığına eşittir.

Yahut ta bir üçgenin alanı yüksekliği ile yarı tabanının çarparığına eşittir.

Misal: Tabanı 14 metre ve yüksekliği 6 metre olan bir üçgen düşünelim.

1 – Tabanını, yüksekliğinin yarısı ile çarparız ve şunu elde ederiz:

$$14 \times 3 = 42 \text{ metre kare}$$

2 – Yüksekliğini, tabanının yarısı ile çarparız ve şunu elde ederiz:

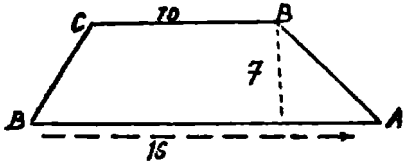
$$6 \times 7 = 42 \text{ metre kare}$$

Her iki netice, üçgenin alanını gösterir.

87. **Yamuk:** Bir yamuğun alanı iki taban toplamının yarısı ile yüksekliğinin çarparığına eşittir.

Misal: Yüksekliği 7 metre ve tabanları 10 ve 16 metre olan bir yamuk düşünelim.

İki taban toplamının yarısı şuna eşittir:

Şekil: 54

$$\frac{16 + 10}{2} = 13$$

Yamuğun alanı $7 \times 13 = 91$ metre karedir.

88. Herhangi bir poligon: Herhangi bir poligonun alanı, bir çok yollarla elde edilir.

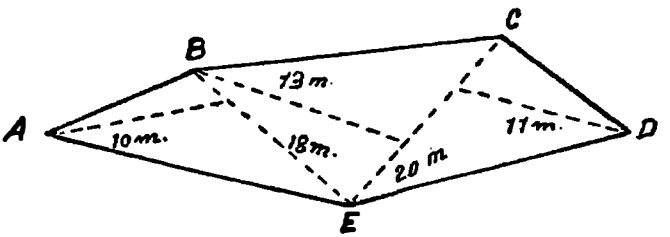
1 inci yol: Poligon üçgenlere parçalanır, her üçgenin alanı ayrı ayrı aranılır ve bu alanların toplamı bulunur.

$$\text{ABE üçgeni} = 18 \times \frac{10}{2} = 90$$

$$\text{BCE} \quad » \quad = 13 \times \frac{20}{2} = 130$$

$$\text{DCE} \quad » \quad = 11 \times \frac{20}{2} = 110$$

$$\text{Bütün poligonun alanı} = 330 \text{ mk.}$$

Şekil: 55

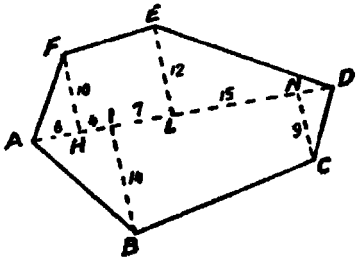
2 inci yol: Poligon dikey üçgenlere ve dikey yamuklara parçalanır.

Misal: ABCDEF poligonunu gözönüne alalım. Poligonun iki uzak köşesini birleştiririz ve diğer köşelerden bu doğru çizgi

üzerine dikeyler çizeriz. Ortaya çıkacak dikey üçgenler ile dikey yamukların alanlarını ayrı ayrı ararız ve bunların toplamını buluruz:

$$\text{AFH üçgeni} = 10 \times \frac{6}{2} = 30$$

$$\text{ABI} \quad » \quad = 10 \times \frac{14}{2} = 70$$

Şekil: 56

$$\text{ELD} \quad » \quad = 19 \times \frac{12}{2} = 114$$

$$\text{DNC} \quad » \quad = 9 \times \frac{4}{2} = 18$$

Üçgenlerin toplamı 232 mk.

$$\text{Yamuk ELHF} = 11 \left(\frac{10 + 12}{2} \right) = 121$$

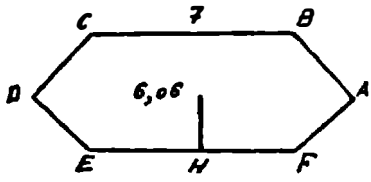
$$» \quad \text{INCB} = 22 \left(\frac{14 + 9}{2} \right) = 253$$

Yamukların toplamı.....374 mk.

Poligonun alanı.....606 mk.

89. Düzgün poligon: Bir düzgün poligonun alanı, iç yarıçapının yarısı ile çevresinin çarparığına eşittir.

Misal: Kenarları 7 metre ve iç yarıçapı 6,06 metre olan düzgün bir altıgeni göz önüne alalım:

Şekil: 57

Çevresi 7 x 6 = 42 m. dir.

Çevresi ile iç yarıçapının çarparığı şuna eşittir:

$$42 \times \frac{6,06}{2} = 127,26 \text{ mk.}$$

Bu düzgün altıgenin alanı 127,26 mk. ye eşittir.

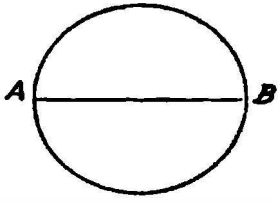
II. DAYİRE

90. Çemberin uzunluğu: Çemberin uzunluğu çapının, 3,1416 ile çarparığına eşittir.

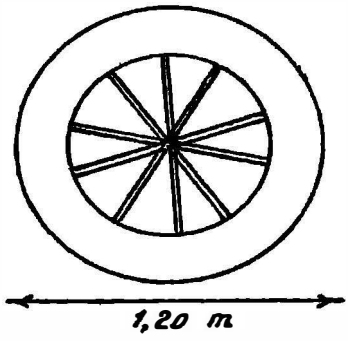
91. 3,1416 sayısı, çemberin, kendi çapına olan oranını gösterir. Başka türlü anlatalım: Her çemberin uzunluğunun kendi çapına böleyinden çıkan bölü, 3,1416 sayısıdır.

3,1416 sayısı, grek harflerinden "π" ile gösterilir. Bu harf "Pi" diye okunur.

Misal: I – Çapı 6 metre olan bir dayirenin çemberi, 6 x 3,1416 = 18,8496 metredir.

Şekil: 58

Şekil: 59

Misal: II – Çapı 1,20 metre olan bir tekerleğin çemberinin uzunluğunu bulalım:

Çember: 1,20 x 3,1416 = 3,77 metredir.

92. Çapın uzunluğu: Bir dayirenin çapı, çemberini π ye bölerek elde edilir.

Misal: I – 78,54 metre uzunluğunda bir çemberin çapı:

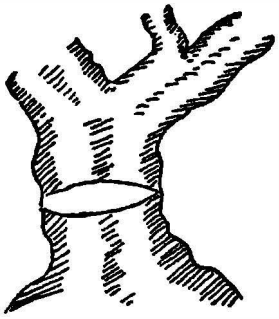
$\frac{78,54}{3,1416}$ = 25 metredir.

Misal: II – Çemberi 2,40 metre olan bir ağacın çapını bulalım.

Bu ağacın çapı: $\frac{2,40}{3,1416}$ = 0,76 metredir.

93. Dayirenin alanı: I – Dayirenin alanı çemberi ile yarıçapının yarısının çarparığına eşittir.

Misal: Yarıçapı 12 metre olan bir dayire alalım. Bu dayirenin alanını bulmak için, çemberinin uzunluğunu bulmak gerektir. Bunun için de önce onun çapını buluruz: Yarım çap 12 olduğuna göre, çap (12 x 2) = 24 m. dir. Şimdi bunu π ile çarpalım. Dayirenin çemberi: 24 x 3,1416 = 75,3984 m. olur.

Şekil: 60

Yarıçapın yarısı da $\frac{12}{2}$ = 6 m. dir.

Dayirenin alanı = 75,3984 x 6 = 452,3904 metre karedir.

94. Dayirenin alanını bulmak için daha genel olarak kullanılan başka bir yol:

II – Dayirenin alanı yarıçapının karesi ile 3,1416 sayısının çarparığına eşittir.

Misal: Yarıçapı 12 metre olan aynı dayireyi alalım.

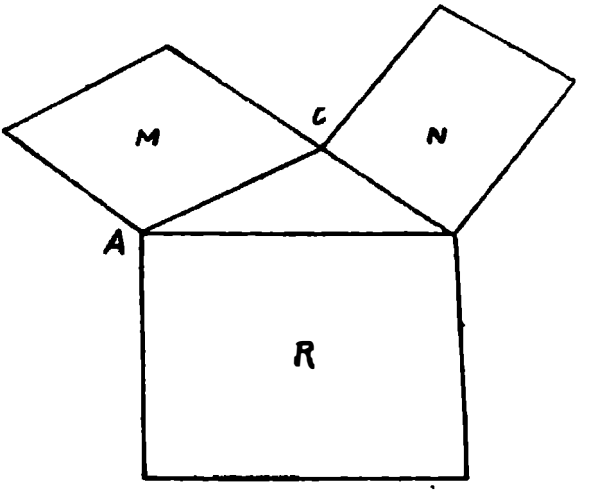
Yarıçapın karesi = 6 x 6 = 36 dır.

Dayirenin alanı: 36 x 3,1416 = 113,0976 mk. dir.

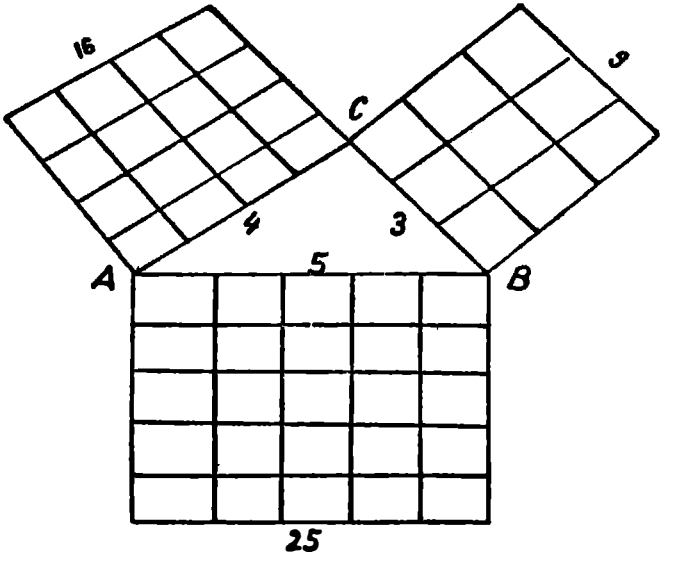
III. DİKEYİN ÇAP KARESİ

95. Prensip: VII – Bir dikey üçgenin dikeyin çapı üzerine çizilen kare, üçgenin diğer iki kenarı üzerine çizilen karelerin toplamına eşittir.

96. 5, 4 ve 3 sayılarını alalım. Bunların kareleri 25,16 ve 9 dur. 25 = 16 + 9 olduğundan şu sonuca varırız ki, bundan önceki prensibe göre, kendi aralarındaki oran 5, 4 ve 3 sayıları gibi olan üç çizgi ile bir dikey üçgen çizilebilir.

Şekil: 61

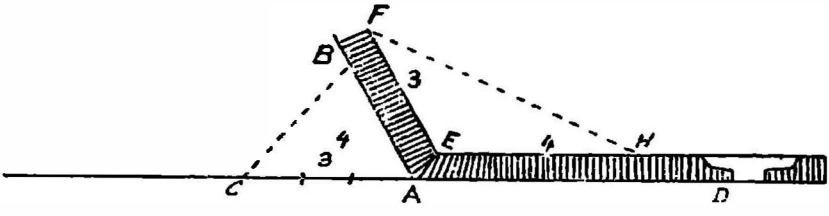

Şekil: 62

97. Bu 3, 4 ve 5 sayıları, iki duvar arasındaki açının dikey olup olmadığını ortaya çıkarmıya yarar.

Açının içinde olduğu gibi dışında da işlemek mümkündür.

Duvarın dışında, DA çizgisinin uzantısı üzerinde 3 metre ve AB çizgisi üzerinde 4 metre alırız. Eğer,

Şekil: 63

BC çizgisi 5 metreden daha az veya daha çok ise, iki duvarın açısı dikey değildir.

Açının içinde de aynı şekilde işlenebilir.

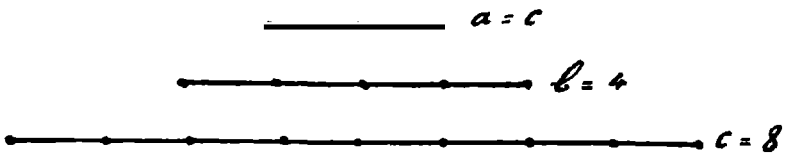
IV. İMSİY

98. İki çizginin oranı: İki çizginin biribirine olan oranı, onların uzunluklarını gösteren sayıların oranının aynıdır.

1) 3 metrelik A çizgisiyle 6 metrelik B çizgisini alalım: 3, 6 nın yarısı olduğundan A çizgisi de B çizgisinin yarısıdır. Yani 3 ile 6 arasındaki oran ne ise, A ile B arasındaki oran da odur.

2) 5 metre C çizgisiyle 7 metrelik D çizgisini alalım: 5, 7 nin $\frac{5}{7}$ sidir; aynile C çizgisi de D çizgisinin $\frac{5}{7}$ sidir.

99. Ortakoran: İki çizginin ortakoranı olan üçüncü bir çizgi, o iki çizginin dışlarda bulunduğu bir orantının, ortalarında ortak

Şekil: 64

olarak bulunur. Ortakoran, **orantının** yanlarında da bulunabilir.

Uzunlukları:

2, 4 ve 8 metre olan

a, b, c çizgilerini alalım.

Bu sayılardan bir orantı kuralım:

$$2 : 4 = 4 : 8$$

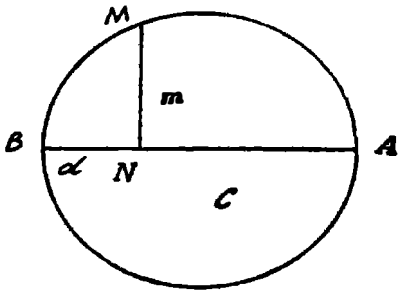
yahut sayılar yerine çizgileri gösteren harfleri koyalım:

$$a : b = b : c$$

İşte bu orantılardan ortadaki, iki tarafa ortak, 4 sayısı veya b harfi, ortakorandır. 2 nin 4 e ve 4 ün 8 e bölümleri yani oranları birdir.

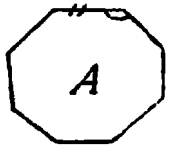
100. Prensip: VIII – Çemberin bir noktasından çapa indirilen dikey, çapta ayırdığı iki parçanın ortakoranıdır.

Şekilde de görüldüğü gibi çemberin M noktasından AB çapına indirilen MN = m dikeyi, çapta ayırdığı c ve d parçalarının ortakoranıdır.

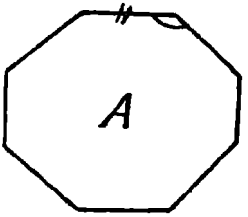

Şekil: 65

Yani c : m = m : d dir.

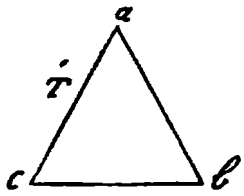

Şekil: 66

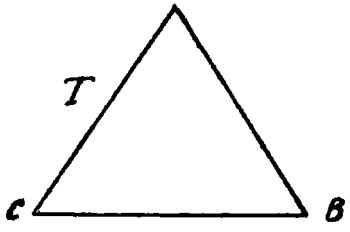

Şekil: 67

İmsel şekiller: İmsel şekiller aynı büyüklükte olmadıkları halde aynı biçimde olan şekillerdir.

Şekil: 68

Şekil: 69

Dayireler daima imsel şekillerdir.

Kareler daima imsel şekillerdir.

Kenarlarının sayısı aynı olan düzgün poligonlar, daima imsel şekillerdir.

101. İmsel poligonlarda **homolog açılar** eşittirler ve homolog kenarlar da oranlıdırlar.

102. İmsel şekillerde **karşıtılgın** kenarlara homolog kenarlar denir.

ABC ve abc üçgenleri (Şekil: 68, 69) imsel üçgenler olduklarına göre, eğer ab kenarı AB kenarının yarısı ise ac ve cb kenarları da aynı şekilde AC ve CB kenarlarının yarısıdırlar; bundan başka bu iki üçgende karşıtilgin olan açılar eşittirler.

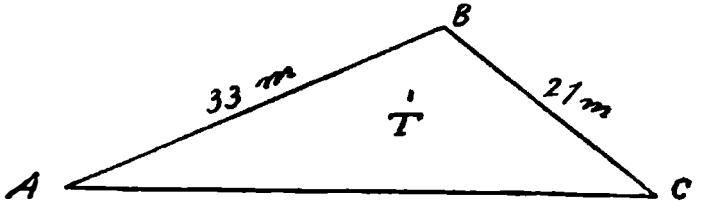
ABCDE ve abcde (Şekil: 66, 67) imsel poligonlarda karşıtilgin olan AB ve ab kenarlarının oranı, BC ve bc kenarlarının oranına eşittir. Bu iki poligonda homolog olan diğer kenarlar için de böyledir. Bundan başka A açısı a açısına, B açısı b açısına ve karşıtilgin olan diğer açılar da birbirlerine eşittirler.

103. Bir tablo ile onun çekilmiş fotoğrafı imsel şekillerdir.

Fotoğrafi tablonun boyutlarını küçültürse de tablonun çizgileri ile fotoğrafinin çizgileri arasında hiç değişmiyen aynı oran vardır. Açılar ise eşit kalırlar.

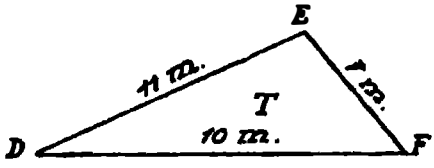
V. İMSEL ŞEKİLLERİN ÇEVRELERİ İLE ALANLARI ARASINDA ORAN

104. **Çevreler arasında oran:** İki imsel şeklin çevreleri arasındaki oran, onların homolog kenarları arasındaki orana eşittir.

Şekil: 70

Misal: Tabanları 10 ve 30 metre olan T ve T′ üçgenlerini alalım. Bu üçgenlerde DF tabanı AC tabanının üçte biridir.

Şekil: 71

O halde T üçgeninin DEF çevresi, T′ üçgeninin ABC çevresinin üçte biri olur. Şimdi bu dediklerimizin doğru olup olmadığını araştıralım:

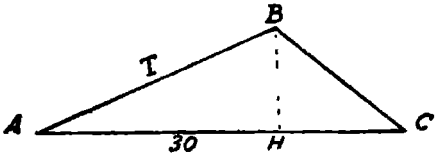
DEF üçgeninin çevresi:

$$10 + 11 + 7 = 28 \text{ m. dir.}$$

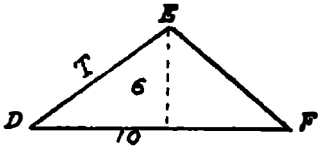
ABC üçgeninin çevresi:

$\frac{28}{84} = \frac{1}{3}$ olduğundan T üçgeninin çevresi gerçekten T′ üçgeninin çevresinin üçte biridir.

105. Alanların oranı: İki imsel şeklin alanlarının oranı bunların iki homolog kenarları karelerinin oranına eşittir.

Şekil: 72

Şekil: 73

Misal: Tabanları 30 ve 10 metre olan T ve T′ üçgenlerini alalım:

$$30 \text{ un karesi} = 30 \times 30 = 900$$

$$10 \text{ un karesi} = 10 \times 10 = 100$$

900 de 9 kere 100 vardır. Bundan çıkan netice şudur ki T üçgeninin alanı T′ üçgeninin alanından 9 kere büyüktür.

Gerçekten T üçgeninin alanı $T = 30 \times \frac{18}{2} = 270$ tir.

T′ üçgeninin alanı da $T' = 10 \times \frac{6}{2} = 30$ dur.

Görüyoruz ki 270, 30 dan 9 kere büyüktür.

III. KISIM

KATIYLAR

I. SİLİNDİR VE PÜRÜZMA

Silindir

106. Silindir o şekilde bir katıy[1]dır ki onun yan yüzeyi bir eğri yüzeydir. Bu şekilde olan katıy, herhangi bir yatay düzeyde yuvarlanabilir. İşte bunun içindir ki ona silindir denmiştir. Silindirde karşılıklı tabanlar paralel ve eşittir.

107. Bir silindirin yüksekliği, üst tabanından alt tabanına indirilen dikeydir.

108. Bir silindir, kenarının tabanlarına dikey veya eğik olduğuna göre "**dikey silindir**" veyahut "**eğik silindir**"dir.

Dikey silindir, bir dikey dörtgenin bir kenarı etrafında tam olarak dönmesiyle elde edilir.

109. **Dikey silindirin yan yüzünün alanı**: Dikey bir silindirin yan alanı, yüksekliğiyle tabanlarından birinin çemberinin çarparığına eşittir.

Misal: Yüksekliği 0,80 m. ve tabanlarından herbirinin çemberi 1,20 m. olan bir dikey silindir düşünelim. Bu silindirin yan alanı 0,80 x 1,20 = 0,96 mk. dir.

110. Bir silindirin yan yüzeyini yayarsak bir dikey dörtgen elde ederiz ki, bunun tabanı silindir tabanı çemberine ve yüksekliği de silindirin yüksekliğine eşit olur.

---

[1] Katıy, katı olan bir cisimdir.

111. Bir silindirin hacmı, onun tabanı alanının yüksekliği çarparığına eşittir.

Misal: Yüksekliği 0,80 m. ve tabanlarından herbirinin alanı 0,30 mk. olan bir silindir düşünelim. Bu silindirin hacmı 0,30 x 0,80 = 0,24 mkp. tür.

Pürüzma

112. Pürüzma: Bir pürüzma, öyle bir katıydır ki, onun yan düzeyleri paralelkenar düzeylerdir. Tabanları da biribirine eşit ve paraleldir. Ancak silindir gibi yuvarlanamaz. Yuvarlanmasına pürüz olan kenarları vardır; ondan dolayıdır ki, buna silindire göre pürüzma denmiştir.

113. Bir pürüzmada kenar düzeyleri biribirinden ayıran doğru çizgilere "ayrıt" denir.

114. Bir pürüzma onun ayrıtlarının iki tabanlarına dikey veya eğik olduklarına göre "dikey pürüzma" veya "eğik pürüzma"dır.

115. Bir pürüzmanın yüksekliği üst tabanından alt tabanına indirilen dikeydir.

116. Bir pürüzmanın tabanları üçgen, dörtgen, beşgen ve daha çok olduğuna göre, "üçgen pürüzma", "beşgen pürüzma" vb. adını alır.

117. Bir pürüzmanın "yanal alanı", onun iki tabanını birleştiren paralel kenarların toplamıdır.

118. Bir pürüzmanın ökül alanı: Bir pürüzmanın ökül alanı yanal yüzeyi ile tabanları yüzeyinin alanlarının ökülüne eşittir.

119. Dikey pürüzmanın yanal yüzeyi: Bir dikey pürüzmanın yanal yüzeyi, onun yüksekliğile tabanlarından birinin çemberi çarparığına eşittir.

Misal: Tabanlarından birinin çemberinin çevresi 1,20 m. ve yüksekliği 0,80 m. olan bir pürüzma düşünelim. Bu pürüzmanın yanal yüzeyi 0,80 x 1,20 = 0,96 mk. dir.

120. Bir dikey pürüzmanın yanal yüzeyini yayarsak ortaya bir dikey dörtgen çıkar. Bunun tabanı, pürüzmanın tabanının çevresine ve yüksekliği, pürüzmanın yüksekliğine eşittir.

121. **Pürüzmanın hacmi:** Herhangi bir pürüzmanın hacmi, tabanlarından birinin yüzeyile yüksekliğinin çarparığına eşittir.

Misal: Tabanlarından birinin yüzeyi 4,32 mk. ve yüksekliği 0,80 m. olan bir pürüzma düşünelim. Bunun hacımı 4,32 x 0,80 = 3,456 mkp. tür.

Küp

122. **Küp:** Küp, içi boş olan ve içine bir şey alan cisimdir. Su küpü, pekmez küpü dediğimiz zaman içine su veya pekmez doldurulan ve onları alabilecek boşluk kendinde bulunan bir cisim anlarız. Küpe göre daha küçük olan kupa ve kap ta vardır. Küp, kap ve kupa türlü şekillerde olabilir.

123. **Kareküp:** Yüzleri ve tabanları kare olan bir dikey pürüzmaya **"Kareküp"** veya sadece **"Küp"** denir.

124. **Küpün ökül alanı:** Küpün ökül alanını bulmak için, onun kenarlarından birinin karesini altı ile çarparız.

Misal: Kenarlarından her biri 0,50 m. uzunluğunda olan bir küp düşünelim. Onun kenarı karesi 0,50 x 0,50 =0,25 mk. dir. O halde küpün ökül alanı 0,25 x 6 = 1,50 mk. dir.

125. **Küpün hacmi:** Bir küpün hacmi, kenarının "3 üsüne" eşittir.

Bir sayının 3 üsü öyle bir çarparığdır ki onda o sayı 3 defa çarpan olarak bulunur.

Misal I: 5 in 3 üsü, yani 5^3: 5 x 5 x 5 = 125 tir.

Misal II: Kenarlarından herbiri 0,03 m. olan bir kutu alalım. Bunun hacmi 0,03 x 0,03 x 0,03 = 0,000027 mkp. tür.

II. KONİ VE PİRAMİT

126. Koni: Huniye benziyen bir katıydır. Konide taban bir dayiredir. Tabanın karşıtı bir noktadır.

127. Dikey koni: Dikey koninin tepesinden tabanına indirilen dikey, tabanın merkezinden geçerse ona **"Dikey koni"** denir.

Dikey koni, bir dikey üçgenin dikey kenarlarından biri etrafında tam olarak dönmesinden ortaya çıkar.

128. Koninin yanal alanı: Bir dikey koninin yanal alanı taban çemberile kenar çizgisi yarısının çarparığına eşittir.

Misal: Taban çemberi 1,885 m. ve kenar çizgisi 0,50 m. olan bir konide yanal alanı $1{,}885 \times \frac{0{,}50}{2} = 0{,}4712$ mk. dir.

Koninin hacmı: Herhangi bir koninin hacmı, tabanı alanı ile yüksekliğinin üçte birinin çarparığına eşittir.

Misal: Tabanı alanı 0,78 mk. ve yüksekliği 0,40 m. olan bir koninin hacmı $0{,}78 \times \frac{0{,}40}{3} = 0{,}104$ mkp. tür.

Kesik koni: Dikey kesik koni, üst parçası tabanına paralel bir düzey ile kesildikten sonra kalan katıydır. Bir dikey kesik koninin yanal alanını bulmak için onun kenar çizgisini, taban çemberlerinin yarı toplamı ile çarpmak gerektir. Taban çemberlerinin yarı toplamı, her iki tabandan aynı uzaklıkta bulunan orta çemberlerinin uzunluğunu gösterir.

Misal: Üst tabanı çemberi = 0,25 m. alt tabanı çemberi = 1,256 m.; kenar çizgisi = 0,30 m. olan bir kesik konide taban çemberlerinin yarı toplamı = $\frac{0,25 + 1,256}{2}$ = 0,753 m. dir.

Bu kesik koninin yanal alanı 0,753 x 0,30 = 0,2259 mk. e eşit olur.

Kesik koninin hacmı: Bir kesik koninin hacmını bulmak için, alt tabanının yarıçapının karesi, üst tabanının yarıçapının karesi ve bu iki yarıçapın çarparığı toplanır. Bu toplam ile çarpılır ve elde edilen çarparığ da, yüksekliğinin üçte biri ile çarpılır. Böylece hacım elde edilir.

Misal: I. Boyutları aşağıda yazılı olan bir kesik koni alalım:

Alt tabanının yarıçapı	= 0,50
Üst tabanının yarıçapı	= 0,40
Yükseklik	= 0,60
Büyük yarıçapın karesi	= 0,50 x 0,50 = 0,25
Küçük » »	= 0,40 x 0,40 = 0,16
Bu iki yarıçapın çarparığı	= 0,50 x 0,40 = 0,20

Yarıçaplarının kareleri ile onların biribirile olan çarparığının toplamı 0,25 + 0,16 + 0,20 = 0,61 dir.

Kesik koni hacmi: 0,61 x 3,1416 x $\frac{0,60}{3}$ = 0,383 mkp. tür.

Misal: II. Bir kesik koni şeklinde ve aşağıda yazılı boyutlarda olan bir kova'nın ne aldığını arıyalım:

Yükseklik = 0,45

Üst yarıçap = 0,15

Alt yarıçap = 0,10

Kesik koninin hacmını bulmak için gösterilen hesabı yaparak şunu elde ederiz:

$[(0,15 \times 0,15) + (0,10 \times 0,10) + (0,15 \times 0,10)] \times 3,1416 \times \frac{0,45}{3} = 0,0223839$ mkp. tür. Demek ki kova, içine 22 litre alıyor.

129. **Piramit:** Piramit, yanal yüzleri tepe denilen noktadan başlıyan ve bir poligonun kenarlarında biten üçgenlerin meydana getirdikleri bir katıydır. Poligon, piramidin tabanı olur. Mısır'da ölüleri barımak için yapılmış olan büyük mezarlar, anlattığımız şekildedirler. Bu mezarlar, ölüleri içlerinde barındırdıkları için "**bıramıt**" veyahut "**piramit**"dirler. Piramitler, Türklerin en eski yapı şekillerinden biridir. Asker çadırları içinde barınılan birer piramittirler ve şekilleri de anlattığımız gibidir.

130. Düzgün bir piramitte yüzler, ikizkenar üçgenlerdir. Bu üçgenlerden her birinin yüksekliğine, "**piramidin iç yarıçapı**" denir.

131. Düzgün bir piramitte şunlar ayırt edilmelidir:

1 – Piramidin yüksekliği;

2 – Yanal yüzlerin yüksekliği, yahut piramidin iç yarıçapı;

3 – Piramidin tabanı olan düzgün poligonun iç yarıçapı.

132. **Piramidin yanal alanı:** Bir düzgün piramidin yanal alanı, tabanının çevresi ile piramidin iç yarıçapı yarısının çarparığına eşittir.

Misal: Taban poligonunun her kenarı 0,25 m. ve iç yarıçapı 0,30 m. olan düzgün bir beşgen piramit alalım. Tabanın çevresi $0,25 \times 5 = 1,25$ tir. Piramidin yanal alanı $1,25 \times \frac{0,30}{2} = 0,1875$ tir.

133. Piramidin hacmi: Herhangi bir piramidin hacmı, tabanının alanı ile yüksekliğinin üçte birinin çarparığına eşittir.

Misal: Tabanının alanı 0,25 mk. ve yüksekliği 0,27 m. olan bir piramit alalım. Bu piramidin hacmi:

$\frac{0,25 \times 0,27}{3} = 0,0225$ mkp. tür.

III. YÜRE

134. Yüre, her noktası, merkez denilen bir iç noktadan eşitleyin uzak bir eğri yüzeyle çevrilmiş bir katıydır.

135. Yüreyin yarıçapı, merkezden yüzeyin herhangi bir noktasına giden bir doğru çizgidir.

136. Yürenin alanı: Yürenin alanı, yüre yarıçapında olan bir dayirenin alanının dört ile çarparığına eşittir.

Yarıçapı 0,50 m. olan bir yürede 0,50 m. yarıçapında olan bir dayirenin alanı 0,50 x 0,50 x 3,1416 = 0,7854 mk. dir. Yürenin alanı bu dayire alanının 4 ile çarparığına eşit olur.

$$0,7854 \times 4 = 3,1416 \text{ mk.}$$

137. Yürenin hacmı: Yürenin hacmı, yürenin alanını yarıçapının üçte birine çarparak elde edilir.

Yarıçapı 0,50 m. olan bir yüre alalım:

Bu yürenin alanı 3,1416 mk. olduğunu yukarda bulmuştuk.

Yürenin hacmı $3,1416 \times \frac{0,50}{3} = 0,5236$ mkp. tür.

138. Hacımların oranı: İki imsel katıyın hacımlarının arasındaki oran, onların iki homolog boyutlarının küpleri veya 3 üsleri oranının aynidir.

Bütün yüreler imsel katıylar olduğundan hacımlarının oranı yarıçaplarının küplerinin oranının aynidir.

Misal: Yarıçapları 6 ve 12 metre olan iki yüre alalım. Bunların hacımlarının oranı, 6 ve 12 nin küpleri, yani 216 ve 1728 in oranına, yani 1 in 8 e olan oranına eşittir.

Bunun doğru olup olmadığını araştıralım:

Küçük yürenin hacmı:

$$4 \times 3{,}1416 \times 6 \times 6 \times \frac{6}{4} = 904{,}7808 \text{ mkp. tür}$$

Büyük yürenin hacmı:

$$4 \times 3{,}1416 \times 12 \times 12 \times \frac{12}{3} = 7238{,}2464 \text{ mkp. tür}$$

Bu iki sayıyı karşılaştırırsak, görürüz ki, küçük yürenin hacmı büyük yürenin hacmında 8 kere vardır.

İhtar: İki imsel katıy yüzeyi arasındaki oran, homolog boyutları karelerinin oranına eşittir; iki homolog yüzün oranı da böyledir.

139. **Tarif:** Tarif, geometrik veya genel olarak herhangi bir bilgiye ait şeyin derli toplu kısa anlatımına denir. Bu kısa anlatım, o şeyin ne olduğunu uzun uzadıya düşünüldükten, arandıktan, tarandıktan sonra derlenen öz anlamı kapsayan sözlerden kurulan kapsadır.

140. **Aksiyom:** Aksiyom, kendinin ne olduğunu ispat gereksiz olan besbelli bir şeydir.

Misal: İki çizginin ayrı ayrı uzunluğu bir üçüncü çizginin uzunluğuna eşit ise, onların uzunlukları biribirine eşittir.

141. **Teorem ve teori:** Hakikati, bir takım taramalar sonunda, meydana çıkan düşünüğlere teorem veya teori derler.

142. **Varsayı:** Varsayı, öyle bir düşünüğdür ki, o hakikatte vardır veya yoktur, fakat var sayılır.

Misal: Kara tahtaya gelişi güzel bir üçgen çizelim. Bu üçgenin kenarlarını 3, 5, 6 uzunluğunda varsayalım. İşte bu varsaymaya, "varsayı" denir. Buna benzer her işlev varsayıktır. Varsayık olan şeylerin anlatılması için kullanılan terim "varsayı"dır.

SÖZLÜKÇE*

Mustafa Kemal Atatürk'ün dilimize kazandırdığı geometri terimlerinin eski Türkçe karşılıklarının yer aldığı sözlükçede, bugün kullanılan terimlerden tespit edebildiklerimiz parantez içinde verilmiştir.

açı: zâviye.
açıortay: hatt-ı munassıf.
aksiyom: mütearife.
alan: mesâha-i sathiyye.
altıgen: müseddes.
ayrıt: dıl'-ı mücessem.

beşgen: muhammes.
beşgen pürüzma (beşgen prizma): menşûr-i muhammesi.
bitişik açılar (komşu açı): zâviye-i mücâvire.
boyut: buud.
bütey (bütünler): mütemmim.
bütey açılar (bütünler açılar): zâviyetân-ı mütemmim.

* Terimlerin eski Türkçe karşılıkları için Ferit Devellioğlu'nun *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*'ından faydalanılmıştır.

çap: kutr.
çarparık (çarpım): hâsıl-ı zarb.
çekül: şâkul.
çeşitkenar üçgen: müselles-i muhtelifül-adlâ.
çevre: muhît.
çıkarma: tarh.
çizgi: hatt.

dar açı: zâviye-i hadde.
dar üçgen: müselles-i hadd-üz-zâviye.
değme: temas.
değme noktası: nokta-i temas.
dış tersaçı: zâviyetân-ı mütekabiletân-ı hâricetân.
dış yarıçap: hâricen nıfs-ı kutr.
dışpoligon: hâricen mersum mudallâ.
dikey: amudî.
dikey açı (dik açı): zâviye-i kaime.
dikey dörtgen (dikdörtgen): mustatîl.
dikey kesik koni: mahrût-ı nâkıs-ı kaim.
dikey koni (dik koni): mahrût-ı kaim.
dikey pürüzma (dik prizma): menşûr-i kaim.
dikey silindir (dik silindir): kaim üstüvâne.
dikey üçgen (dik üçgen): müselles-i kaim-üz-zâviye.
dikey yamuk (dik yamuk): kaim şibih-münharif.
dikeyin çap karesi=Pisagor bağıntısı.
dikeyin çapı (hipotenüs): veter-i kaime.
direget: *bkz.* Boyut.
doğru: müstakim.
doğru çizgi: hatt-ı müstakim.
dörtgen: münharif, zû-erbaat-il-adlâ.
düşey çizgi: hatt-ı şâkulî.
düzey (düzlem): sath-ı müstevî.
düzgün altıgen: müseddes-i muntazam.

düzgün beşgen: muhammes-i muntazam.
düzgün poligon (düzgün çokgen): mudallâ-i muntazam.

eğik: mâil.
eğik çizgi: hatt-ı mâil.
eğik pürüzma (eğik prizma): menşûr-i mâil.
eğik silindir: mâil üstüvâne.
eğri: münhanî.
eğri çizgi: hatt-ı münhanî.
eğri yüzey: sath-ı münhanî.
eşit: müsavi.
eşkenar dörtgen: maîn.
eşkenar üçgen: müselles-i mütesâvi'l-adlâ.

geometri: hendese.

hacım (hacim): cirm, hacm.
homolog: müteşâbihen mevzû'.

iç tersaçı: zâviyetân-ı mütekabiletân-ı dâhiletân, dâhilen mütebâdil.
içpoligon: dâhilen mersûm mudallâ.
iki açı: zâviyetân.
ikizkenar üçgen: müselles-i mütesâvi-s-sâkayn.
ikizkenar yamuk: sâkayn-i şibh-i münharif.
imsel şekiller (benzer şekiller): eşkâl-i müteşâbihe.
imsiy (benzerlik): mümaselet.

kare: murabba.
kareküp: *bkz.* Küp.
karşıt: mütekabil.
karşıtilgin: mütekabilen.
katıy (katı): sulb.
kenar: dıl'.

kesek (kesen): katı'.
kesik koni: mahrût-ı nâkıs.
kırık çizgi: hatt-ı münkesir.
kiriş: veter, hatt-ı veter.
komşu kenar: dıl'-ı mücavir.
koni: mahrut.
köşegen: kutr-i zû kesîr-il-adlâ.
küp: mikâb.

metre kare: metre murabbaı.

ok: sehm.
oput açı (geniş açı): zâviye-i münferice.
oput üçgen (geniş açılı üçgen): müselles-i münferic-üz-zâviye.
oran: nisbet.
orantı: tenasüb.
ortakoran: vasat-ı mütenasip.

ökül (toplam): mecmû.
ökül alan: mecmû mesâha-i sathiyye

paralel: muvâzî, mütevâzî.
paralelkenar: mütevâzi-l-adlâ.
piramit: ehram.
piramidin iç yarıçapı: nısf-ı kutr-ı kaim-i ehrâm.
poligon (çokgen): mudallâ.
prensip: umde.
pürüzma (prizma): menşûr.

sekizgen: müsemmen.
silindir: üstüvâne.

taban: kaide.
teğet: hatt-ı mümâss.

teori: nazariye.
tersaçı: re'sen mukabil zâviye.
toplam: mecmu, yekûn.
tümey açılar (tümler açılar): tamamlayan zâviye.

uzam: vüs'at.
uzay: feza.

üçgen: müselles.
üçgen pürüzma (üçgen prizma): menşûr-i müsellesî.

varsayı (varsayım): faraziye.

yamuk: şibh-i münharif.
yarıçap: nısf-ı kutr.
yatay çizgi: hatt-ı ufkî.
yay: kavs.
yedigen: müsseba.
yöndeş açılar: zâviyetân-ı mütevâfikatan.
yüre: küre.
yüzey: satıh.

"Dünyada her şey için, maddiyat için, maneviyat için,
hayat için, muvaffakiyet için en hakiki mürşit ilimdir, fendir."

Mustafa Kemal Atatürk
Hâkimiyeti Milliye, 25 Eylül 1924

Türk Dili Tetkik Cemiyeti'nin 12 Temmuz 1932'de kurulmasından sonra başlayan Dil Devrimi'yle Türkçeyi sade bir dil haline getirme ve yabancı kökenli kelimelerden arındırma çalışmaları hız kazanır. Yabancı dillerden, özellikle Arapça ve Farsçadan alınan bilim, fen, sanat ve teknik terimlerin Türkçeleştirilmesi için komisyonlar kurulur. Son derece ağır Osmanlıca terimlerin kullanıldığı "geometri", eski deyişle "hendese" için ise bu çalışmayı bizzat Mustafa Kemal Atatürk yapar.

Atatürk, 1936 yılında toplanan III. Türk Dil Kurultayı'nın hemen ardından "geometri öğretenlerle, bu konuda kitap yazacaklara kılavuz" olması amacıyla Dolmabahçe Sarayı'nda *Geometri* kitabını kaleme alır. Eğitime ve bilime verdiği önemi her zaman vurgulayan Mustafa Kemal Atatürk, ilk olarak 1937 yılında Kültür Bakanlığı tarafından basılan bu kitapla, kendisinin türettiği ve günümüzde kullanılan pek çok geometri terimini dilimize kazandırmıştır.

THG
213531
RZB

9 786254 050428

7 TL